

Sygn. akt IV U 994/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 lipca 2014 r. Nr (...) - (...)

w sprawie A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. P. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 01 sierpnia 2014 r. do 01 sierpnia 2016 r.

Sygn. akt: IV U 994/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 28 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła A. P. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że cierpi na ciężką astmę oskrzelową i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 22 lipca 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona A. P. do 31 lipca 2014r. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 29 lipca 2011r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 lipca 2014r. k.143 akt rentowych). W dniu 22 maja 2014r.

ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.150 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 16 czerwca 2014r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 16 czerwca 2014r. k.153 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 22 lipca 2014r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.155 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 22 lipca 2014r. k.158 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 28 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2014r. (decyzja z 28 lipca 2014r. k.159 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 41 lat i wykształcenie zawodowe w zawodzie sprzedawcy (kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych, umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego i świadectwo pracy z 30 czerwca 1991r. za okres zatrudnienia od 1 września 1988r. do 30 czerwca 1991r. k.5-8 akt rentowych). W okresie od 24 lipca 1991r. do 16 czerwca 1992r. ubezpieczona pobierała zasiłek dla bezrobotnych (zaświadczenie k.9 akt rentowych), a od w okresie od 4 marca 1993r. do 6 stycznia 1998r. nie wykonywała pracy z powodu opieki na dziećmi (notatka w sprawie zatrudnienia i karta przebiegu zatrudnienia k.25-26 akt rentowych). Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z 16 sierpnia 1999r. ubezpieczona uznana została za całkowicie niezdolną do pracy, przy czym niezdolność ta powstała w dniu 14 grudnia 1998r. tj. przed upływem 18 miesięcy od ustania w/w okresu nieskładkowego (kopia wypisu z orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.19 akt rentowych). Począwszy od 1 lipca 1999r. ubezpieczona uprawniona była do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 7 grudnia 1999r. o ustaleniu prawa do renty k.28-29 akt rentowych).

Ubezpieczona cierpi na przewlekłą astmę oskrzelową, nawrotową odmę opłucnową samoistną po stronie lewej oraz cukrzycę w przebiegu przewlekłej sterydoterapii doustnej. W 1998r. i 2001r. przeszła odmę samoistną lewostronną. Pomimo stosowanego leczenia astma oskrzelowa jest niekontrolowana i ma dość ciężki przebieg. Występują napadowe objawy dzienne – duszność i kaszel - 1 -2 razy każdego dnia. Wymagają one stosowania dodatkowych dawek leku i znacząco ograniczają wykonywanie zwykłych czynności. Napadowe objawy nocne przerywają sen 2-3 razy w tygodniu. Przeprowadzony u ubezpieczonej test kontroli astmy dał wynik 9 pkt, co jest wynikiem oznaczającym złą kontrolę tego schorzenia. Wykonywane na przestrzeni lat badania spirometryczne obrazują stałe upośledzenie sprawności wentylacyjnej płuc typu obturacyjnego o różnym stopniu nasilenia. Ostatnie badania z maja i czerwca 2014r. wykazują obturację w stopniu bardzo ciężkim. Opisany proces chorobowy przyczynia się do istotnego pogorszenia sprawności ubezpieczonej w porównaniu do stanu istniejącego w chwili ustalenia poprzedniego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy do 31 lipca 2014r. Aktualny stan zaawansowania schorzenia układu oddechowego powoduje, że ubezpieczona jest w dalszym ciągu częściowo niezdolna do pracy od 1 sierpnia 2014r. do 1 sierpnia 2016r. (opinia biegłego lekarza chorób wewnętrznych - specjalisty chorób płuc k.7-9 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej A. P. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania

jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej w dalszym ciągu istnieje niezdolność do pracy i jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalisty z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego specjalisty chorób płuc dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest w dalszym ciągu osobą częściowo niezdolną do pracy, przy czym przewidywany okres tej niezdolności do pracy to 1 sierpnia 2016r. (opinia k.9 akt sprawy). W złożonej opinii biegła rozpoznała u ubezpieczonej schorzenie układu oddechowego w postaci przewlekłej astmy oskrzelowej. Schorzenie to pomimo stosowanego leczenia jest źle kontrolowane i przybiera ciężką postać, a ostatnie wyniki badań spirometrycznych wskazują na obturację w stopniu bardzo ciężkim. Ponadto w 1998r. i w 2001r. ubezpieczona przeszła leczenie nawrotowej odmy opłucnowej samoistnej po stronie lewej, co było przyczyną orzeczenia niej u całkowitej niezdolności do pracy już w 1998r. (vide: ustalenia faktyczne). W ocenie biegłej towarzyszące temu schorzeniu objawy w postaci duszności i kaszlu oraz stale upośledzenie sprawności wentylacyjnej płuc typu obturacyjnego znacznie pogorszają sprawność ubezpieczonej sprowadzając na nią dalszą częściową niezdolność do pracy. Analizując opinię biegłego Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistę z zakresu schorzenia występującego u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.